

Sygn. akt VI U 413/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Napiórkowska – Kasa

Protokolant: protokolant sądowy Aleksandra Łaszuk

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2018 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania M. C.

przeciwko (...) w W.

o zasiłek chorobowy

w związku z odwołaniami od decyzji (...) w W.: z dnia (...) znak: (...) - (...),

z dnia (...) znak: (...) - (...),

z dnia (...) znak: (...) - (...),

oddala odwołania.

Sygn. akt VI U 413/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...) (...) w W. (znak: (...) - (...)) odmówił M. C. prawa do zasiłku chorobowego za okres niezdolności do pracy od dnia 1 czerwca 2015 roku do 25 czerwca 2015 roku.

Decyzją z dnia (...) (...) w W. (znak: (...) - (...)) odmówił M. C. prawa do zasiłku chorobowego za okres niezdolności do pracy od dnia 26 czerwca 2015 roku do 16 września 2015 roku.

Decyzją z dnia (...) (...) w W. (znak: (...)) odmówił M. C. prawa do zasiłku chorobowego za okres niezdolności do pracy od dnia 17 września 2015 roku do 30 września 2015 roku.

Od powyższych decyzji M. C. wniósł odwołania, zaskarżając je w całości z uwagi na ich brak zgodności ze stanem faktycznym. W uzasadnieniach odwołujący podnosił, że jego niezdolność do pracy powstała jeszcze w trakcie trwania stosunku pracy, zaś w okresie niezdolności do pracy nie świadczył pracy zarobkowej w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, a zwolnienia od pracy wykorzystywał w sposób zgodny z ich celem. Ponadto ZUS nie wskazał dowodów i okoliczności, które uprawniałyby go do wydania takiej decyzji, nie zweryfikował faktu prowadzenia działalności przez odwołującego, a tym samym oparł swoją decyzję na podstawie zgłoszenia do ubezpieczenia zdrowotnego i braku informacji o zawieszeniu bądź zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej przez M. C..

(odwołanie od decyzji ZUS z dnia (...) – k. 1 – 2, odwołanie od decyzji ZUS z dnia (...) – k. 1-2 akta VI U 526/15, odwołanie od decyzji ZUS z (...) k. 1 – 2 akta VI U 480/15)

W odpowiedzi na odwołanie (...) w W. wniósł o oddalenie odwołania. Organ rentowy podniósł, że tytuł do ubezpieczenia chorobowego z tytułu zatrudnienia M. C. w firmie (...) ustał w dniu 31 maja 2015 roku. Po ustaniu zatrudnienia odwołujący wystąpił z wnioskiem o wypłatę zasiłku chorobowego za okres od 1 czerwca 2015 roku do 30 września 2015 roku, a jednocześnie kontynuował podjętą wcześniej tj. od dnia 15 lipca 2014 roku pozarolniczą działalność gospodarczą stanowiącą tytuł do objęcia ubezpieczeniem chorobowym od dnia 1 czerwca 2015 roku. Wniosek został złożony w dniu 14 lipca 2015 roku, a więc w terminie przekraczającym 7 dni od dnia powstania obowiązku ubezpieczenia i z uwagi na to decyzja o odmowie prawa do zasiłku chorobowego jest prawnie i faktycznie uzasadniona.

(odpowiedź na odwołanie – k. 4, odpowiedź na odwołanie – k. 4 akta VI U 526/15, odpowiedź na odwołanie – k. 4 akta VI U 480/15)

Postanowieniem z dnia 30 listopada 2015 roku oraz z dnia 29 grudnia 2015 roku na posiedzeniu niejawnym Sąd postanowił na podstawie art. 219 k.p.c. połączyć sprawę z odwołania M. C. od decyzji ZUS z dnia (...) oraz (...)ze sprawą z odwołania M. C. od decyzji ZUS z dnia (...) i prowadzić je pod sygnaturą VI U 413/15.

(postanowienie z dnia 30 listopada 2015 roku sygn akt VI U 480/15 – k. 6, postanowienie z dnia z dnia 29 grudnia 2015 roku – sygn akt VI U 526/15 – k. 7)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. C. był zatrudniony od dnia 1 stycznia 2013 roku do dnia 31 maja 2015 roku w wymiarze pełnego etatu w (...), z którego to tytułu podlegał ubezpieczeniu społecznemu (ubezpieczeniu chorobowemu).

(dowód: zaświadczenie płatnika składek - akta rentowe)

Odwołujący przebywał na zwolnieniach lekarskich w następujących okresach:

- od dnia 18 maja 2015 roku do dnia 27 maja 2015 roku,
- od dnia 28 maja 2015 roku do dnia 10 czerwca 2015 roku,
- od dnia 11 czerwca 2015 roku do dnia 25 czerwca 2015 roku,
- od dnia 26 czerwca 2015 roku do dnia 9 lipca 2015 roku,
- od dnia 10 lipca 2015 roku do dnia 23 lipca 2015 roku,
- od dnia 24 lipca 2015 roku do dnia 6 sierpnia 2015 roku,
- od dnia 7 sierpnia 2015 roku do dnia 20 sierpnia 2015 roku,
- od dnia 21 sierpnia 2015 roku do dnia 2 września 2015 roku,
- od dnia 3 września 2015 roku do dnia 16 września 2015 roku,
- od dnia 17 września 2015 roku do dnia 30 września 2015 roku,

(dowód: zaświadczenie płatnika składek - akta rentowe, zwolnienia lekarskie – akta rentowe)

W dniu 22 czerwca 2015 roku księgowy D. K. złożył do ZUS zaświadczenie płatnika składek zgodnie, z którym płatnikiem składek M. C. jest (...)M. C..

(dowód: oświadczenie osoby, która ubiega się o zasiłek lub świadczenie - akta rentowe, zaświadczenie płatnika składek - akta rentowe)

Odwołujący od 15 lipca 2014 r. prowadzi również pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. C. w W. zajmującą się usługami budowlano – remontowymi. W trakcie trwania zatrudnienia w (...) działalność nie została zawieszona i była prowadzona przez cały ten okres. W maju 2015 roku działalność opierała się na marketingu i wyszukiwaniu nowych klientów.

(dowód: oświadczenie osoby, która ubiega się o zasiłek lub świadczenie - akta rentowe, zeznania M. C. – protokół z rozprawy z dnia 7 kwietnia 2016 roku – k. 10 - 11)

M. C. na potrzeby kontynuowania działalności gospodarczej zatrudnił w czerwcu 2015 roku K. M., która pracowała do końca sierpnia 2015 roku, zaś od lipca 2015 roku zatrudnił E. W., który pracował do końca października 2015 roku. Odwołujący podpisał z w.w. pracownikami umowy o dzieło i zlecenia.

W okresie od czerwca do września 2015 roku odwołujący wystawiał faktury związane z jego działalnością. Realizował kontrakt, którego przedmiotem było stworzenie listy firm, z którymi można nawiązać współpracę w sprawie marketingu i PR-u. Lista była tworzona w czerwcu 2015 roku przez K. M., a w lipcu 2015 roku przez E. W., którzy konsultowali się z M. C. telefonicznie oraz e-mailowo, dopiero po kontroli listy stworzonej przez pracowników była wysyłana zamawiającemu J. W.. Za ten kontrakt po zakończeniu współpracy J. W. wypłacił M. C. wynagrodzenie w wysokości 5.000,00 zł przelewem.

Pod koniec lipca 2015 roku M. C. podpisał inny kontrakt, który zaczął obowiązywać od września 2015 roku, do końca września zajmował się nim E. W., który wynagrodzenie otrzymywał do ręki w gotówce.

Przychody działalności gospodarczej prowadzonej przez odwołującego w miesiącach czerwiec 2015 roku wynosiły 5.200,00 zł, w lipcu 2015 roku wynosiły 1.300,00 zł, w sierpniu 2015 roku wynosiły 1.000,00 zł, we wrześniu 2015 roku wynosiły 5.000,00 zł.

(dowód: zeznania M. C. – protokół z rozprawy z dnia 7 kwietnia 2016 roku – k. 10 – 11, lista umów pracownika V. E. – k. 20, zestawienie przychodów działalności (...) M. C. – k. 22, zeznania świadka D. K. – protokół z rozprawy z dnia 20 września 2016 roku – k. 27 -28, umowy zlecenie zawarte z E. V. – k. 36-37, umowy o dzieło zawarte z E. V. – 38, 41, umowy o dzieło zawarte z K. M. – k. 39-40, 42)

W dniu 19 sierpnia 2015 roku odwołujący wysłał pismo do ZUS o przywrócenie terminu do ubezpieczenia chorobowego, które zostało przyjęte, jako odwołanie od decyzji odmawiającej prawa do zasiłku.

(dowód: pismo do ZUS o przywrócenie terminu do ubezpieczenia chorobowego – k. 33, potwierdzenia nadania pisma – k. 34-35)

M. C. nie miał opłaconych składek na ubezpieczenie chorobowe za miesiące czerwiec – lipiec 2015 roku, składki zostały uregulowane przez księgowego D. K. z jego środków własnych, z których później rozliczył się z odwołującym.

(dowód: zeznania świadka D. K. – protokół z rozprawy z dnia 20 września 2016 roku – k. 27 -28, zeznania M. C. – protokół z rozprawy z dnia 15 grudnia 2016 roku – k. 45 verte)

Zgłoszenie M. C. do ubezpieczeń społecznych, w tym dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego od dnia 1 czerwca 2015 roku wpłynęło do ZUS w dniu 14 lipca 2015 roku.

(odpowiedź na odwołanie od decyzji ZUS z dnia (...) – k. 4, zeznania świadka D. K. – protokół z rozprawy z dnia 20 września 2016 roku – k. 27 -28)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodu z dokumentów znajdujących się w aktach rozpoznawanej sprawy w szczególności z akt (...) w W., a także w oparciu o zeznania świadka D. K., które Sąd uznał za wiarygodne w całości. Zdaniem Sądu powyżej przytoczone dowody w zakresie, w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Na żadnym etapie rozpoznawania sprawy,

żadna ze stron postępowania, nie zakwestionowała jakiegokolwiek dowodu, podnosząc jego nieautentyczność lub niezgodność z rzeczywistością.

Zeznaniom odwołującego M. C. Sąd dał wiarę, gdyż nie budziły one wątpliwości i w znacznej części znajdowały potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym w postaci dokumentów, które zostały przez Sąd uznane za wiarygodne. Sąd odmówił wiary jego zeznaniom w zakresie jakim twierdził, że nie wykonywał pracy zarobkowej osobiście.

Strony nie wnosiły o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania M. C. nie zasługiwały na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2014 roku, poz. 159, dalej: ustawa zasiłkowa), świadczenia, o których mowa w ustawie, przysługują tylko osobom objętym ubezpieczeniem społecznym określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009r. nr 205, poz.1585 ze zm.; dalej: u.s.u.s.). Z kolei art. 6 ust. 1 ustawy zasiłkowej konkretyzuje, iż zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Zgodnie z art. 14 ust. 1-1a u.s.u.s. objęcie dobrowolnie ubezpieczeniami emerytalnym, rentowym i chorobowym następuje od dnia wskazanego we wniosku o objęcie tymi ubezpieczeniami, nie wcześniej jednak niż od dnia, w którym wniosek został zgłoszony, ale tylko wówczas, gdy zgłoszenie do ubezpieczeń emerytalnego i rentowego zostanie dokonane w terminie określonym w art. 36 ust. 4 u.s.u.s., tj. gdy dana osoba została zgłoszona do ubezpieczeń w terminie 7 dni od daty powstania obowiązku ubezpieczenia.

Odwołujący zarzucił w swych odwołaniach, że decyzje organu rentowego były podyktowane błędną oceną stanu faktycznego w postaci nie zweryfikowania faktu prowadzenia działalności przez odwołującego, a tym samym ZUS oparł decyzję na podstawie zgłoszenia do ubezpieczenia zdrowotnego i braku informacji o zawieszeniu bądź zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej przez M. C..

W pierwszej kolejności należy wyjaśnić okoliczności podnoszone przez M. C. w odwołaniu od decyzji ZUS dotyczące szczegółów prowadzenia przez niego działalności gospodarczej. Odwołujący przyznał, że działalność gospodarcza była przez niego kontynuowana, gdyż miał podpisane kontrakty i musiał się z nich wywiązać. Podnosił, że nie wykonywał czynności wyszukiwania klientów osobiście, w tym celu zatrudniał dwóch pracowników, K. M. w czerwcu 2015 roku, a w lipcu 2015 roku E. W., z którymi podpisywał co miesiąc począwszy od czerwca 2015 roku umowy o dzieło i zlecenia. Odwołujący wyjaśnił, że czynności, jakie należało wykonać w ramach kontraktu dotyczyły wyszukiwania klientów w Internecie i zapisywania ich danych na specjalnie tworzonej liście, która następnie przez niego zweryfikowana trafiała do J. W..

W ocenie Sądu takie czynności odwołujący wykonywał w domu, bo jak zeznał na rozprawie kontaktował się z pracownikami poprzez e-mail i telefon, weryfikował przesyłane mu listy klientów i przekazywał gotową listę do J. W., który przelewał mu na konto wynagrodzenie. Czynności te - jak twierdził odwołujący - nie wymagały od niego wychodzenia z domu, co nie oznacza zdaniem Sądu, że nie miały związku z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Należy zauważyć, że przychody z działalności gospodarczej prowadzonej przez odwołującego wynosiły w czerwcu 2015 roku - 5.200,00 zł, w lipcu 2015 roku - 1.300,00 zł, w sierpniu 2015 roku - 1.000,00 zł, we wrześniu 2015 roku - 5.000,00 zł.

Sąd w pełni podzielił pogląd zawarty w wyroku z dnia 5 kwietnia 2005 roku zgodnie, z którym Sąd Najwyższy stwierdził, że pracą zarobkową, której wykonywanie w okresie orzeczonej niezdolności do pracy powoduje utratę prawa do zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca

1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (jednolity tekst: Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 267) - jest każda aktywność ludzka, zmierzająca do osiągnięcia zarobku, w tym pozarolnicza działalność gospodarcza, choćby nawet polegająca na czynnościach nie obciążających w istotny sposób organizmu przedsiębiorcy i zarazem pracownika, pozostającego na zwolnieniu lekarskim (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2005 r. I UK 370/04 OSNP 2005/21/342, OSP 2006/12/134).

Podkreślić należy, że przy stosowaniu art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. (także art. 18 ust. 1 poprzednio obowiązującej ustawy z 17 grudnia 1974 r.) należy odróżnić "pracę zarobkową", wykonywaną w ramach działalności gospodarczej przez osobę jednoosobowo, prowadzącą tę działalność, od czynności formalno-prawnych do jakich jest zobowiązana jako pracodawca. Pozbawienie bowiem prawa do zasiłku może i powinno nastąpić tylko wtedy, gdy w trakcie zwolnienia lekarskiego są wykonywane przez przedsiębiorcę w jego zakładzie konkretne czynności, związane wprost z działalnością gospodarczą, w tym nadzór nad zatrudnionymi pracownikami, obsługa klientów, przyjmowanie i wydawanie materiałów (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2012 r. II UK 186/11).

Trudno zatem podzielić stanowisko odwołującego, który starał się wykazać, iż „w okresach orzeczonej niezdolności do pracy nie wykonywał osobiście pracy zarobkowej”. Odwołujący w ocenie Sądu wykonywał pracę zarobkową w okresach orzeczonej niezdolności do pracy – tj. czynności nadzorujące zatrudnionych pracowników, weryfikujące ich pracę i w efekcie zmierzające do realizacji kontraktu poprzez wysyłanie gotowych list klientów do drugiej strony kontraktu, za które otrzymywał wynagrodzenie w miesiącach czerwiec 2015 roku 5.200,00 zł, w lipcu 2015 roku 1.300,00 zł, w sierpniu 2015 roku 1.000,00 zł, we wrześniu 2015 roku 5.000,00 zł.. Ponadto co miesiąc wystawiał faktury VAT i dokonywał przelewów co potwierdził świadek D. K..

W niniejszej sprawie organ rentowy stał na stanowisku, że ubezpieczony w okresach orzeczonej niezdolności do pracy wykonywał działalność zarobkową, w związku z powyższym słusznie wydał decyzje odmawiające prawa do zasiłku M. C..

Taki sposób postępowania potwierdził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 25 lutego 2014 r. (sygn. akt SK 18/13), w którym orzekł, że: " Art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (...) w zakresie, w jakim stanowi podstawę utraty prawa do zasiłku chorobowego ubezpieczonego, który w okresie orzeczonej niezdolności do pracy wykonywał pracę zarobkową, uzyskując wynagrodzenie przekraczające minimalną wysokość wynagrodzenia za pracę, jest zgodny z art. 67 ust. 1 w związku z art. 64 ust. 1 i 2, art. 31 ust. 3 oraz art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej". Wyrok ogłoszono w Dzienniku Ustaw z dnia 4 marca 2014 r., pod poz. 267.

W uzasadnieniu Trybunał wskazał, że konstrukcja zasiłku chorobowego odpowiada wymaganiom stawianym przez art. 67 ust. 1 Konstytucji, bowiem: "(...) Istotą gwarancji przewidzianych w tym przepisie konstytucji jest przyznanie świadczenia obywatelom niezdolnym do pracy, a przez to nie mającym możliwości samodzielnego zarobkowania. Kwestionowany art. 17 ust. 1 ustawy uzależnia prawo do zasiłku od tego, czy ubezpieczony pozostający na zwolnieniu lekarskim nie wykonuje pracy zarobkowej, a więc czy nie pozyskuje samodzielnie środków finansowych przeznaczonych na swoje utrzymanie. (...)".

Uwzględniając powyższe rozważania w ocenie Sądu należało uznać za trafne i zasadne decyzje (...) w W. i oddalić odwołania M. C..

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.